

“Per a mi la biblioteca sempre ha estat un refugi”

ENTREVISTA A

Joana Serret Fabra

Quaranta-nou anys bibliotecària d'Amposta

Amposta L. B.

Joana Serret Fabra ha sigut durant 49 anys bibliotecària d'Amposta i dinamitzadora de la vida cultural i literària de la ciutat. Recentment, ha rebut el Premi Mèrit de les Lletres Ebreques 2025.

Fa poc que s'ha jubilat. Però han sigut 49 anys, gairebé mig segle com a bibliotecària d'Amposta.

Ha sigut una trajectòria molt llarga. Han passat moltes coses i han canviat molt les biblioteques des de quan vaig començar fins ara. Les biblioteques eren un punt de trobada, la gent venia a fer consultes i com no hi havia ordinadors ho havies de tindre tot al cap i preparar les comandes d'un dia per a l'altre. Ha sigut una vida molt intensa, però he tingut la sort de treballar en una cosa que m'ha agradat.

Se considera una persona enamorada de la seua faena?

Ho he sigut sempre. De fet, sempre dic que en esta faena t'han d'agradar molt els llibres, però t'han d'agradar més les persones. Amb els anys arribes a conèixer aquells usuaris que et venen sempre, tu ja saps el que busquen i quan t'arriba alguna cosa, ja els ho prepares. T'avança. És com màgia! Per a mi la biblioteca sempre ha sigut un refugi. Has de tindre molta sensibilitat per a tractar les persones, i empatia.

Quan va començar la biblioteca estava a la segona planta de l'Ajuntament d'Amposta. Què recorda d'aquella època?

Encara ara somio amb aquella biblioteca. Era molt menuda, però tenia un encant especial. Tot se feia a mà: si algú demanava informació, havies de buscar-la amb fitxes perquè no hi havia ordinadors. Jo estava sola i, quan algú volia un tema concret, li deia: “Dixa'm buscar-ho un parell de dies”. Era un treball molt artesanal, però molt bonic. No hi havia pressupost per a fer res, però durant 18 anys vaig organitzar una cita literària per Sant Jordi i també una mostra pictòrica per Nadal. En aquella època

no es feia res semblant. Va ser amb el canvi d'espai a la zona del Castell que vam començar a fer activitats.

Com han canviat les biblioteques des d'aleshores?

Moltíssim. Abans la gent venia a buscar informació a l'Espasa Calpe o a copiar fragments de llibres, perquè no hi havia ni fotocopiadores. Ara, les biblioteques s'han transformat: són espais oberts, tecnològics, confortables i amb molta activitat.

“Avui les biblioteques són espais oberts, tecnològics, confortables i amb molta activitat”

A Amposta van ser pioners a crear un club de lectura i fins i tot un servei de préstec a domicili.

Sí, crec que el primer club de lectura el vam fer el 2002, i vam arribar a ser una cinquantena de persones. També vam posar en marxa el préstec a domicili per a qui no podia vindre a la biblioteca. Sempre he intentat innovar i crear, tot i tindre poc pressupost. Estic molt agraïda perquè sempre que he demanat suport a associacions i entitats l'he rebut. També des de l'Ajuntament. Les bibliotecàries hem de ser molt imaginatives i persistents.

En esta faceta de dinamitzadora cultural va crear el Premi de Narrativa Curta Ciutat d'Amposta i també va impulsar les Jornades de les Lletres Ebreques, que ja són tot un referent.

El Premi de Narrativa va nèixer perquè ja hi havia altres premis locals —un de teatre i un de biografies— i vaig pensar que faltava un de narratiu. Ho vaig proposar a l'Ajuntament i de seguida ho van aprovar. És biennal i cada vegada té més participació. Estic molt contenta perquè funciona molt bé, és un premi que m'ha donat moltes satisfaccions. Les Jornades de les Lletres Ebreques han sigut un encert. Les vam crear al

2006, quan Amposta va ser Capital de la Cultura Catalana. Jo tenia la dèria de fer créixer la col·lecció local de la biblioteca i vaig pensar que era necessari reunir els autors del territori. Les primeres jornades van ser molt senzilles, amb deu escriptors. Ara ja duren una setmana sencera i són un espai de trobada i debat literari molt enriquidor. Fer les jornades ha donat un altre color al meu treball. M'encanta la faena de biblioteca, la mecànica, però estes jornades m'han donat molta satisfacció.

Com valora el moment actual de la literatura ebreca?

Boníssim. Emocionant, de veritat. Hi ha una generació d'escriptors i escriptores amb una literatura fantàstica. Des de noms consolidats fins a joves autors que sorprenen molt. També s'està fent una gran faena en memòria històrica i novel·la local. És un moment molt ric.

Justament este 2025 ha rebut el Premi al Mèrit de les Lletres Ebreques, que vostè mateixa va crear. Com ho ha viscut?

Ha sigut una sensació estranya, perquè no m'ho hauria pensat mai de la vida. Estic molt agraïda, però és un reconeixement que el vull compartir i fer extensiu a tots els escriptors i escriptores que també han participat del premi anteriorment i que han contribuït a fer créixer la literatura ebreca. M'ha fet molta il·lusió.

Ara fa ja uns quants mesos que es va jubilar. Troba a faltar alguna cosa?

Bé, vaig allargar el moment de la jubilació i, tot i que és una faena que m'ha agradat i li he posat molta il·lusió i molta passió, ara necessitava parar. Sí que trobo a faltar la contacte amb la gent. M'encantava escoltar-los, i recomanar llibres, preparar activitat.

Com veu el futur de les biblioteques?

No hem de perdre l'essència. Està bé tindre best-sellers i novetats, però no hem d'oblidar els clàssics i la funció d'orientar i recomanar.

Joana Serret, en una imatge d'arxiu. / CEDIDA

Expoclick
un riu de clicks - Amposta '25

XIII

14, 15, 16 de novembre

SORTEJOS DIARIS

ZONA PAVELLÓ FIRAL Donatiu 1€ (a partir de 4 anys)

amposta.colexposclick

organitzat per: Ajuntament d'Amposta

amb la col·laboració de: Amposta Click

© 19. ACH/2024. Còpia d'imatges d'Amposta i Click. Esta exposició no està organitzada per © Amposta i Click. www.amposta.click